

Tuženici: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Prethodna pitanja

1. U području primjene članka 9. stavka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ (o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost) (¹), obuhvaća li pojam „porezni obveznik” i osobe koje obavljaju zanimanje odvjetnika?
2. Dopušta li načelo nadređenosti prava Unije da se u naknadnom postupku odstupi od pravomoćnosti koju uživa konačna sudska odluka kojom je u bitnome utvrđeno da, u kontekstu primjene i tumačenja nacionalnog zakonodavstva u području poreza na dodanu vrijednost, odvjetnik ne isporučuje robu, ne obavlja gospodarsku djelatnost i ne sklapa ugovore o pružanju usluga već ugovore o pružanju pravne pomoći?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svežak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2019. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) — Dioničko društvo za osiguranje „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD protiv Društva za osiguranje „Olympic”

(predmet C-427/19)

(2019/C 288/37)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dioničko društvo za osiguranje „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD

Tuženik: Društvo za osiguranje „Olympic”

Prethodna pitanja

1. Treba li prilikom tumačenja članka 630. Kodeksa za zastrahovaneto (Zakonik o osiguranju) u svjetlu članka 274. Direktive 2009/138/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) polaziti od pretpostavke da odluka tijela države članice o oduzimanju odobrenja za rad društvu za osiguranje te o imenovanju njegova privremenog likvidatora a da pritom nije otvoren sudski postupak likvidacije predstavlja „odluku o pokretanju postupka likvidacije”?
2. Jesu li sudovi drugih država članica u skladu s člankom 274. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) dužni primjenjivati pravne propise države članice u kojoj osiguravatelj, kojemu je oduzeto odobrenje za rad i kojemu je imenovan privredni likvidator, ima svoje sjedište, a kojima je previđeno da se u slučaju imenovanja likvidatora moraju prekinuti svi sudski postupci protiv tog društva i kada to nije izričito predviđeno njihovim nacionalnim pravom?

(¹) SL 2009., L 335, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svežak 10., str. 153.)